

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petítor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kért ígertatik be.

Lapunk számára hirdetéseket felvesznek **Budapest**: Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz.
Becsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

44. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétenek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

✉ Kéziratok nem küldetnek vissza.

Társas életünkről.

Az emberi élet füszerét, kellemes oldalát kétségkívül a társas együttlét, a szórakoztató, kellemes társas élet képezi. A jó társas élet a műveltség haladására fontos szerepet játszik, s valamint eddig ugy ezentul is a műveltség haladását előmozdítja, de az életet vonzóvá s kellemessé is teszi.

Városunkban elég sajnós a társas élet kellemes oldalairól keveset irhatunk. Nyilvános társas életünk alig van, a mi pedig van kihalt, rideg s alig szolgáltat kellemes együttlétet; kasztszerű idegenkedés, rideg formalitás, épen semmi egyetértés jellemzi jelenlegi társas életünket.

A társas életből csak a formáság, a név van meg nálunk, más semmi. Összetartásnak semmi nyoma, sőt inkább lépten nyomon az egyenlenség, a visszavonás, a kasztszerű külömbözet s ebből származó lenézés üti fejét mindenütt.

Ezen zilált helyzetnek meg is vannak azután a saját fanyar gyümölcsei, nemcsak mi magunk, de főleg a körünkbe tévedő idegenek lépten nyomon tapasztalják, hogy a rideg formalitáson kívül alig találunk nálunk valamit, annál kevésbé találunk barátságos és kellemes társas életet. De mi idézi ezt mind elő? A társas életünkben fel-feltűnő clique uralmak, melyek által egyesek, egyes cliquek tagjai lenéznek ellene működnek a másikénak, s az pedig, ki mindezen kívül áll, vagy kénytelen mindegyikkel szembe lenézést mutatni, vagy rideg visszavonultsággal nézi és neveti a cliquek neveltséges harcát, másrésztől

sajnálja, hogy városunk társas élete egyesek félszeg nézetei s törekvései által széttépetik.

Sokan mondogatják, hogy liberalis uton haladunk, hogy a műveltség a szabadelvűséggel együtt terjed, főleg pedig hangosan hirdetik sokan, hogy demokraták vagyunk. Dehogyan vagyunk azok, dehogyan haladunk liberalis uton. Sőt inkább lépten nyomon felüti fejét az aristokratikus jelleg s ennek kihatásával folytonosan összekötözésbe jön épen városunkban az igazi liberalis ember, az igazi demokrata.

Hiszen a városunkban létező clique uralmak nem-e az aristokratikus jelleg szülöttei; az összetartást nem-e az szakítja szét nálunk, mert egyik nagyobb akar lenni a másiknál, s miután nagyobbak gondolja magát, büszkesége nem engedi, hogy mindentéle, nálánál kevesebbnek képzelt emberrel társalogjon, egy körbe, egy multságba járjon, vele bizalmasan szóljon. Ezt a képzelt fensőbbiség nem engedi!

Ezek megölői társas életünknek, ez elpusztítója kellemes és barátságos társas életünknek, mely helyett, ha véletlenül összejövünk valamely társas multságban, nyilvános báiban kaszt és cliqueket külömbözetet találunk.

E külömbözetek még magukba véve nem volnának a társas életre veszélyesek nagy városokban, hol minden elem bir oly számmal, hogy társas életet alakíthat magának, de kis városunkban nem így van, az egyik a másik elől visszavonulva, egymás közös törekvéseit teszik tönkre, mert egyik sem bir oly számmal, anyagi s szellemi erővel, hogy a másik segélye nélkül fennállhatna.

Ezen külömböző clique uralmak törekvéseinek köszönhetjük azután, hogy téli társas életünk zilált volt, farsangunk hauyatló, s a hosszú tél estéit a nyilvános élet terén alig használhatunk fel jó szellemi élvezetekre, mely által a szellemi művelődés terén bármilyen csekélyet is lendíthettünk volna.

Valóban igazuk van azoknak, kik azt mondják: társadalmi életünk rideg, kihalt, semmi melegség, mintha Siberia hidege varázsolgatott volna közönségünk kebelébe. Sajnosan győződünk meg e szavak igazságán, ha társas életünket összehasonlítjuk más hazai vidéki városok társas életével, hol pezsgést, egészséges társas életet, vonzalmat tapasztalunk minden szellemi élvezet és ujdonság iránt, s általános haladást minden téren. Nálunk alig van eszme, mely fogékonyságra találna, alig van ügy, mely megpendített vén apostolokat szerezhetne, s ha véletlenül egy vagy más eszme néhány követőre talál, a hivel szava a rideg közönyben pusztába kiáltó szóként elhangzik, eltemetetik a nagy közönség megfoghatatlan közönyébe. Hogy pedig szavunk, mit imént mondtunk igaz — számtalan az életből merített példával be tudók bizonyítani, oly keserű példákkal, melyeknek felemelése, szívünket szomorítaná el s tán fásultságot idézne keblünkben elő társas életünk jövődjé felől.

Ily szomorú társas életünk képe. Az a kérdés merül fel, ki segíthetne ezen? Szerintünk városunk ifjusága van hivatva, hogy a rideg, kihalt, egykedvű, fásult társadalmi életet, vidorrá s pezsgővé varázsolja át. Ifjuságunk segíthet csak ezen.

Vegye kezébe az ügyet, s tegyen nemes irány-

TÁRCZA.

Egy hét története.

Ne gondoljátok kedves olvasóim, hogy régi krónikás modorban, — mint a nagy pergamen foliansokra a századok történetét egy-egy hajdankori barát rideg goth betűkkel feljegyzé, — mi is ilyféle történetet akarnánk írni; korántsem! Mi inkább csak városunk oseményeiből a nevezetesebbeket választjuk ki s mutatjuk be. De ne várjátok azt se, hogy a tárcza írót halhatatlan emlékü nagyjaival versenyezni akarnók, de még a cseregések nagymesterének tollával se dicsekszünk, annál kevésbé az aczeltoll kacsmargásaival; mert nem lopta el szívünk nyugalmát, sem a földön folyó kék ég tündére, sem nem mártottuk aczeltollunkat a neektártól habzó kanecskéblü kalamáris öblös belsejébe. Nem vagyunk költők, hogy emlék versekbe untassuk a közönséget s füzfa pöetái ihlettségünknek füzérekőit az ibolyák keltével magyar nyelven németül elzengjünk. Nem számítjuk magunkat a borzas fejtű, holdvilágképü bánatos dal költők, holdvilágizú nótákat zengő s fakó pegazuson járó nagyjai sorába, kik kiadatlan verseik tudja ég hány századik darabját rendezik sajtó alá, a sajtások, molyok és egerek öröme. — Oh kedves olvasó ne várj tőlünk nagyot, ne számíts ezen halhatatlanok közé, kiknek dicső nevek fénylő korom darabban lesz a halhatatlanság örök feketeségü kéményébe följegyezve.

Mi azon komor arczu tudákosok közé tartozunk, kiket sem kék, sem fekete, sem szürke, sem zöld s

tudja ég még mily színü szemek ragyogó sugara meg nem indit, szerelemre nem lobbant. Talán egy elkopott régi bárd, egy rozsdá marta kard, egy kopott római penz nagyobb hűvre lobbantja a szerelem iránt kopár szívünket.

De azért ne gondoljatok valami kopár félszeg tudosnak, se régésznek, mert az a princípális; nem vagyunk, mi oly rajongók sem mint Tergoveczy bátyánk. Kinél együtt hever halomban az ezen századból származott mult századokból lenni állított ős régiségek megszámlálhatlan darabja. Ott látjuk nála azon bárdot, melylyel Hunyadi Lászlót lefejezték, melyet nagy becsbe tart; mások R. I. rávészett betük után nem Hunyady László bárdjának, hanem Nagy Sándor macedoniai király harczi szekerczéjének állítják, az említett két betü értelmét „Rex Indianorum”-nak tartják, miután Nagy Sándor fordult meg nagy hatalmaink közül először Indiában. Egy hamislelkü barátunk azt mondja, hogy ezen bárd tulajdonkép R. I. ráczalmási birtokos czukorvágó baltája volt, mit az R. I. betük igazolnak is s miután használat által elkopott s helyét új pótolta, mint nagyszerü régiség Náci bátyánk lomtárába került s örízgetik kincs s Hunyady László pallosa gyanánt.

A régiségekről elég ennyi, többet ezekről nem írok, mert megtalálják tudni ki vagyok, pedig nem az vagyok ám, kinek gondolnak, régész vagy odondász, hanem oui-dondace, ki minden ujat tud a mi e kis pletyka világban születik, ha pedig nem születik mesterséggennél fogva csinálók ujat.

A hét eseményeiről akartam írni és eddig minderről irtam csak arról nem; pedig ez alkalommal kitűzött czélem ez volna, de hiába az ember nem ura

akarátjának, főleg hirlapiró. Hirlapiróról eszmetársulat utján a hirlapra gondolunk, erről meg a mi kedves kis hamis vidéki collegánkra. Ennek gyógyítását eddig egy doktor vállalta el, de perczenként oly erős receptet irt, hogy a beteg a helyet, hogy idült volna, folytonosan lázós kimerültségbe esett, míg végre a doktor lemondott s átvette a gyógykezelést egy patyikus, ki eddig is már rosszul kevert szereivel többször elrontá a beteg gyomrát. Azt mondta egy barátunk erre: „a min a doktor nem tudott segíteni, azon a patyikus sem segít; miután nem is ért a gyógyításhoz, bár 14 év óta tapossa is az irodalom mezejét.” Sutor ne ultra crepidam! (Varga ne tovább a kaptánál) ezt tartja a közmondás.

Ez tehát volna a hét egyik nevezetes eseménye, mely miután irodalmunkat is illeti, még fontosabb, főleg miután irodalmunk ezen eset folytán nagyszámu költői hangicsálmány nyilvánosságra bocsátásának örvendhet (!); s a tavaszi idő ezáltal meghozta nekünk ajándékát, mert ezzel a soostói liget halhatatlan poétáinak száma ujra szaporodott egy gyöngyvirág szál fennkölt szellemével; az új hit alkotók magasztos alakjával. — De ezen új hit alkotó alatt ne a nazarenusokat érted szives olvasó, kik ellen a tárgyalás szintén e héten folyt le a törvényszéknél. Oly nagy emberek még nem voltak törvényszékünk termében, mint ekkor, ott volt ő felsége a nazarenus fejedelem, apostol, proféta, isten fia és király, mindez egy kis, de szellemileg képzelt nagy ember Király Bálint személyében, ki jobban nevezhette volna magát Bálint királynak. — Furcsa egy nép ez a nazarenus, 8 vértanuja, kik a törvényszék előtt álltak, makacssággal, engesztelhetetlen s hajthatatlan

ban; de törölje ki kebléből a kaszt szellem, a clique uralom utolsó csirját is, mert ha ezt vinnék át tevékenységük terére, aligha használhatnának a társas életnek. Ifjuságunk, tevékeny, szép eszmékre fogékony, lelkesült, ezekre néz a jövő, ezek a jövő reményei. Lépjének tehát a kor szabadelvű világnézetét követve a tevékenység terére s akkor majd lesz vidám és üde társas életünk, mely nem ismerve clique uralmat, kaszt szellemet — magába foglalja társadalmunk művelt köreit osztálykülömbőség nélkül. Ifjak előre a haladás utján!

A cselekvés kora tünt nekünk fel!
Tenni a jelszó szeretett barátim!

Törvényszéki terem.

— A dunapentelei nazarenusok pere. —

Ezen nevezetes per tárgyalása május hó 28-kán tartott meg a helybeli törvényszék által. Elnök volt: Danitz Béla. Szavazó bírák: Madaras Lipót, dr. Mader Ferencz. Jegyző: Szűts Arthur. Közváltó: Komócsy Pál alügyész.

A vádlott 8 nazarenus, névszerint: Király Bálint, Rekenye György, Györly István, Szakács Ferencz, Szlávik György, Györly Sándor, Ludig András, Novák Pál bekisértetvén, elnök ur a királyi alügyészt a vád előadására hívta fel. — Komócsy Pál alügyész előadja, hogy a vádlottak nem mint vallásfelekezet, a nazarenus hitelvekért vannak vád alá helyezve, hanem mint közönséges bűntevők, kik, mint a vizsgálat folyamán kiderült, az állam s a fenálló törvények ellen izgattak s azoknak ellenszegültek, a társadalmi rendet megzavarni igyekeztek. Eleintén szórványosan jelentkeztek, de főleg Király Bálint által, ki Krisztus helytartójának nevezi magát, mindinkább többet hódított meg s tántorítottak el. Izgattak a fenálló rend ellen, a közös katonai kötelezettség s adófizetés ellen kikeltek s annak megtagadására felhívták hiveiket, halottaikat az álróféta Király Bálint udvarában temették el, az ellen fellépő hatóságok szóval ellenszegültek. Másokat félrevezettek, egy honvéddel katonai igazolványát összetéptek, s midőn ezért a hatóság fenyteti akarta Király Bálint arra biztatá ugonjék a Dunába, az ur Isten nem hagyja bevezesni, ki ezt meg is tevé, s csak a gyors segély által menekült meg a vízbeulladástól. Dunapentele községben a rendet felforgattak, áltanakkal a társadalmat megmetélezték, saját anyagi viszonyaikat tönkre tették. Nyíltan kimondták, hogy a fenálló törvények hamisak, a jelenlegi vallások gonoszak, s elhatározták, hogy addig nem nyugosznak, míg a jelen társadalmat, vallást és államot fel nem forogtják, el nem pusztítják. Ezen izgatásait, teiteiket beismerik, sőt megerősítik, a nélkül, hogy indokolni tudnák, de ezen beismerésök nem enyhíti bűnöket, mert még a börtönben is proselytákat akartak szerezni.

Mindezeknél fogva vádolja őket: izgatással a fenálló törvény s hatóságok ellen; másoknak tévutra vezetésével s áltanoknak hírdetésével, a fenálló törvény s hatóságok elleni nyilvános ellenszegüléssel s azok

akarattal merészen felelt minden kérdésre s az első századok hajthatatlan eretnekeinek, hajthatatlan akarattal láttuk ezen miveletlen, félszeg ideákkal telt emberekben megtestesülve; csak hogy az elsőknél az ész és tudomány egyesült a hajthatlansággal, itt meg mivelettség s tudomány hiányzik. — Az ember sajnálta őket, mert hisz ők egy irodalmi korcsnak, a „Lampás“ című Szini Károly által szerkesztett lapnak áldozatai, kinek félszeg eszméi ástak sirt ezen emberek józan gondolkodásának. Láttuk e tárgyaláson, hogy a roz irányu sajtó mily sok kárt tehet a nép közt. A nazarenus vezér szabadsága vesztésével lakolt eszméiert s aligha jön érte, a „martyrért“, a „mennyei sereg“, hogy kiszabadítsa a „hitetlenek börtönéből“ s uralkodójává tegye az ő igaz népének „igaz izrael országa hiveinek“, mint a próféta mondja és hiszi.

Ha az ember fejedelemre gondol eszébe jut a tábornok is, mert fejedelmet katoná nélkül, katonaságot tábornok nélkül gondolni nem lehet. Apropos tábornok! Egyik német lapban van szó a megrendelt tábornokról, mely esetet mért ne írjuk le mi is. Volt X. városban egy igen derék katona főtiszt, kit a polgárság igen szeretett s o szeretetet a derék tiszt meg is érdemelte. Szerette o férfit két, harmadik szomszédja is, kik legnagyobb előzékenységgel viseltettek iránta. A két szomszéd öreg ur lévén, volt egy katona „unokaöccsük“ kinek, mint katonának valami kért valója lett volna a tábornoknál; de oda menni nem mert, előadta a dolgot az „urabácsiknak“, kik az ügy elintézését ígérve azonnal a tábornokhoz akartak sietni. Előbb azonban előkiálták a Kati szolgálóleányt, hogy az tudja ki, valjon itthon van-e a főtiszt. Kati elment s az udvarban sétáló főtisztnek azt mondá paraszt együgyűséggel: „Hallja-e itthon van-e a gyenerális ur, ha itthon van mondja

rágalmazásával. Az iratokat felolvastatni kéri s a tárgyalást megkezdetni. Indítványát a büntetés mérvére ezekután megteendő.

Felolvastatik Tassy Béla szolgabíró jelentése a megyei hatósághoz, a honvédség átirata s a megyei főorvos jelentése Király Bálintról.

Ezután dr. Varga Zs. törvényszéki orvos a vádlottakra nézve jelenti, hogy azok közül három Király B., Rekenye s Ludik vallási rajongásból mióta fogva vannak nem esznek mást csak kenyeret, a többiek a rabkosztot eszik. Rekenye ennek folytán megbetegedett. A mi a vádlottak beszámítható állapotát illeti azok közül Király Bálintra határozottan nem nyilatkozott, a többieknek a büntényt beszámíthatónak tartja.

Ezután kihallgattak a tanuk, u. m.: Csemi Gáspár honvéd, ki előbb nazarenus volt s Király Bálint biztatására a Dunába ugrott, Hingyi József, ki az elhalt gyermeket elásta, Nagy István foglár, Soti János kisbíró, Szép Antal községi jegyző, Ujvári József községmester, Rehus Mihály bíró, mindannyi Dunapenteléről. Ezen tanuk vallomása a királyi ügyész vádját tökéletesen igazolá. Következett a vádlottak kihallgatása.

A vádlottaknak a törvényszék előtt elmondott vallomásai mellett, egyenkint röviden összevonva közöljük a vizsgálat alkalmával elmondott vallomásaikat is.

Király Bálint a nazarenusok főprófétája, mint bünszerző kérdezett ki először, Király Bálint apró kis ember, 49 éves, himlőhelyes halvány arcu, gesztenyeszin haju, szürke szemű, hosszukás szakállu, igénytelen kinézésű, gyöngye testalkatu, fejét emelve tartja, a kérdésekre határozottan felel, beszéde, lassu, tisztá, szabatos, emlékezete kitünő, ha valamely fontos kérdésre felel szemét behunyja s jobb keze mutatójával orrahegyét érinti. Ruházata elkopott.

Az elnök által kérdezettvén határozottan felelt. A kérdésekre, melyeket téhiány nem közlünk következőleg felelt: O a nazarenus — szerinte igaz izrael egyháza alapítója — 1867. évben lett, mely évben jelenése volt, másik jelenése 1869-ben volt, a mióta is hiveket szerez. A törvényeknek eddig engedelmeskedett, de 67 től nem engedelmeskedik a közönséges törvényeknek, melyet 67 ember hozott, tehát test alkotta, igaz nem lehet az, hanem csak hamis törvények. A menynevei atya felvilágosítván őt 67. és 69-ben ezekről, azóta hamis kormányt s törvénynek nem hisz s nem engedelmeskedik. Ezen felvilágosítás isteni munka s titok, mit elmondani nem lehet. Ekkor az ur Isten arra hívta fel őt, hogy kezdje meg az igaz egyházat megalapítani, legyen általa egy akol és egy pásztor, mely egyház az izrael igaz egyháza, ő pedig (t. i. K. B.) ezen egyház igazi feje, ezé tette Isten. „En az igazságos Isten törvényéből semmit sem engedek el, más törvényt el nem fogadok mint az övét, más mind hamis“ mondá határozottan. Azon kérdésre, hogy miért temették az elhunyt két kisdiedt udvarukban, s miért nem a temetőbe vitték, azt felelte, hogy nekik temető nem kell, mert ők halhatatlanok s tudja azt, hogy az erős Isten nem sok halottat ad, de azokat is teltá masztja mielőbb, azért temették a gyermekeket udvarukba, hogy hozzájuk közel legyenek majd ha azok feltámadnak, mert feltámadásuk nem sokára bekövetkezik. Ha halálra hivatva volnának, mint a nazarenusok, mert ők nem nazarenusok, hanem igaz izrael

meg neki, hogy a tens ur azt izente, miképpen azonnal gyűjön oda hozzá.“ A derék főtiszt kardot kötve moolyogva megjelent a szomszéd uraknál, kik rémülve égre, földre esküdve kértek bocsánatot a barátságos főtisztól. Ez eset felette jellemzi a derék főtiszt barát ságos indulatát s érzületét a polgári elem iránt s kívánunk minél több ily férfit a hazának.

De az esetnek nincs itt vége, az idős „urabátyánk“ titokba tartá ezt, de egy hamis újságíró kitudta s valamelyik német lapba betette, erre „urabátyánk“ oly szavakat használt a merész újságíróra, hogy ezek folytán az duellumra akarja kihívni „urabátyánkat“, mindenütt keresi de nevé nem tudja, sem lakását „urabátyánknak“, mi sem feleségük el, nem akarjuk urabátyánkat bajba keverni s ha csillagunk volna csillag alatt megjegyeznénk, hogy ez esetet el ne mondják kedves olvasóink senkinek, mert ez hírlapi titok. — Hiszem, hogy kérelmünknek eleget tesznek.

Ennyi feleség után alig szóltunk valamit a küszöbön levő „ivadszerű“ majálisok s juniálisokról. — Pedig lesz „camaralis majális“ is, most az egyszer nem üres, de telt kamara mellett, lesz ott sok szép hölgy is városunkból, kiknek érdekében mi kardot akartunk rántani, mert e lapokban azt írta egy fővárosi levél írója, hogy ott több szép leány van mint nálunk. Az sem igaz ám. Bizony szép hölgyek dolgában a fővárossal versenyre mernénk szállani; s azt a fővárosi levél író, ha tudnók, hogy ki legyen egy szál tollra bizonyosan élet-halál harezra kihívnök.

Az egy hét történetéből ime néhány nevezetesebb momentumot eszokorba fűztünk kedves olvasóinknak, igaz, hogy a csokor inkább tükés virágokat, mint illatos rózsákat foglal magában, de majd jövőre levágjuk a szuró töviseket s illatos rozsás csokorral fogunk kedveskedni. A vizontlátásig. **Zemért.**

egyház az egy akol és pásztor hivei — akkor temetőt kértek volna a várostól. „Igen tisztelt ur — folytatá K. B. a törvényszéki elnök kérdésére — mi az igaz izrael egyház vagyunk. Két izrael egyház van tisztelt ur, az egyik a mienk, a másik az önöké, de az önöké nem igaz egyház, az hamis; mi Isten prófétái, Isten fiai vagyunk. Az igazságos Istenért áldozzuk magunkat. Mi a halhatatlanságra hivatva vagyunk s nem halunk meg soha, sőt kik közülünk meghalnak, testileg ismét feltámadnak.“

(Folytatása következik.)

Megyei és városi tanügy.

E lap egyik számában „Egy jelenvolt tanító“ a f. évi ápril 15 én Alcsuthon tartott tanítói értekezletről jegyzeteket bocsátván közzé, a mondott értekezletről ugyan e lap f. évi 38. számában hozottakat, elentétes világban igyekszik a nagyérdemű közönségnek bemutatni; illetőleg kívánja: a Sz. ur közleményét illő értékre leszállítani.

Végtelenül sajnálom, hogy az ügy érdemére vonatkozó jegyzetéből az „Egy jelenvolt tanító“ elegendőnek tartotta hozott közleményét. Részünkről azt igen is kevések, jobban mondva: semmisenek tartjuk. A 38. sz. érintett közleményét nem csak hogy kibővíthetnék feltékenységet elaruló sorai, hanem ha az „Egy jelenvolt tanító“ tisztában van a megyei tantesület működése kitűzött czéljával, úgy épen saját sorai igazolják Pesznekker tanácskozmányi elnök helyes eljárását.

Az „Egy jelenvolt tanítónak“ az egészben úgy látszik az fáj, hogy P. abbeli hiedelmének adott kifejezést, hogy „a vértessaljai tanító egylet be fog ovdadni a vaáli jár. körbe.“

Ezt nem tudom! S mit tesznek erre vonatkozólag a „Vértessaljai tanító egylet tagjai“, ahhoz ezuttal semmi közöm. Szívelek meg az érdekeltek a dolgot s cselekedjenek böics belátásuk szerint. Ok fogják legjobban tudni, mennyire szükséges vagy nem a tanítóságnak kasztokra osztása?... Ok fogják leginkább megmérlegethni, mennyire kívánatos ép ma a felekezeti tanítóknak önmagukba zárása, magoknak a közs. tanítóktól visszahúzása akkor, midőn épen most egyesítette a tanítókat különbség nélkül a törvény nyugdíjukra nézve; midőn épen manap igyeksenek törvényhozás utján a felekezeti tanítók fizetése minimumját a községi tanítókéval egyenlősíteni stb.

Az „Egy jelenvolt tanító“ netán abbeli aggodalmaira nézve, miként bizonyos egylet rovására Isten tudja miféle machinatiók vétetnek igénybe, legyen tö köletesen nyugodt. Részünkről is egészen aláírjuk e sorait: „Ne nagy hűhóval az érdemnek eltapodásával, hanem buzgón s a munka elismerésével (tegyük még ide: válvetve, egyesült erővel) igyekezzünk előrchaladni.“

De ezenkívül biztosíthatjuk még az „Egy jelenvolt tanító“, hogy a „Vértessaljai tanító egylet“ iránti felhozott tisztelet s nagyrabecsülését illetőleg, nálánál alulírott sem áll hátrább. Sőt mennyiben annak lelkes vezetői, a megyei tantesület megalakulhatása előtt már e téren buzgón fáradoztak, teljes elismerésünk mellett örömmel üdvözöljük őket, szívesen nyújtjuk nekik baráti jobbunkat!

Pesznekker eljárása egészen correct volt. Ő ismervén az isk. törvény e részbeni intézkedését, jól tudta, hogy a vaáli járás községi tanítói, ha van is már vidékükön egy magán tanító-egylet, kötelesek tanítói-kört képezni.

Azután a vaáli járás községi tanítóiból, habár csak heten vannak is, még mindig kikerül 1 elnök, 1 alelnök s 1 jegyző, s így még publicum is marad. Vagy 7 tanító nem bír tanácskozní? Nem tud a nevelés tanítás tudomány egy némely kérdései fölött vitatkozni? Nem képesek tapasztalataikat előadni, s különféle észleleteiket kicserélve megbeszélni? stb.

Budapesten a krisztianvárosi körben van 8, az országúti körben 5 s az újlaki körben szinte csak 5 közs. tanító; s ha ezen körök működése az „Egy jelenvolt tanító“ előtt nem ismeretlen, úgy elhiheti, hogy a vaáli járás kevés számú tanítói is, ha épen úgy kellene, fognak tudni haszonnal gyűlésezhetni.

Az „Egy jelenvolt tanító“ közlöt sorainak talaj képeni tendenciája rejtelly levén előttem, szívesen venném a dolognak behatóbb megvilágítását!

Vaálvidéki.

Hatósági élet.

Meghívás. A közelebb megérkezendő, az új országgyűlést f. é. aug. hó 28-ára összehívó legkegyelmesebb k. leirat kihirdetése végett főispán ur ő nmsága által június hó 7 én reggeli 10 órára rendkívüli közgyűlést tartása tüzetvén ki, van szerencsém arra a megyei bizottság t. cz. tagjait tisztelettel meghívni. Székesfejérvár, május 30. 1875.

Báró Miske Imre, Fejérmegye alispánja.

A megyei központi választmány tagjainak. Az országgyűlése meghívó k. levél kihirdetése czéljából f. évi június hó 7 én tartandó rendkívüli közgyűlést követő napsig június 8 án, az 1874. XXXIII. tezik 58. §. értelmében délelőtt 10 órakor a megyeház kis termében központi választmányi ülés fog a választási határnap kitűzése, a választási és szavazatszedő kül-

dötségek megválasztása s a többi a fentidézett törvény értelmében teendő intézkedések végett tartatni, melyre a központi választmány t. cz. tagjait minél számosabb megjelenésre felhívom.

Sz.-Fejérvár, május 30-án 1875.

Báró Miske Imre, Fejérmegy alispánja.

Pályázat. Az 1874. VIII. tezkk alapján K.-Nyék községben felállítandó mértékitelesítő hivatalnál 600 forint évi javadalommal szervezett hitelesítő állomás betöltése végett ezennel pályázat nyitattik. — Minek folytán mindazok felhivatnak, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy kellőleg felszerelt folyamodványokat f. évi június hó 20-áig hozzám annyival is inkább benyújtsák, minthogy később beérkező folyamodványok tekintetbe vétetni nem fognak.

Kelt Székesfejérvárott, május 30-án 1875.

Báró Miske Imre, Fejérmegy alispánja.

Hirdetmény. Székesfejérvár szab. kir. város hatósága által ezennel közhírré tétetik, miszerint az 1875. évi helybeli házbeíradó-lajstrom a székesfejérvári magy. kir. adóhivatal részéről összeállítatván, nyilvános szemlére f. évi június hó 1-től kezdve a városi számvevő ségi hivatalban kitéve van, s ugyanazon hó 15-ig bezárólag nyilvántartva lesz, mely idő alatt érdeklettek a szokott hivatalos órákban netán sérelmeik törvényes orvoslása szempontjából betekínthetik.

Székesfejérvárott, 1875. évi május hó 31.

Novák Kálmán, polgármester.

Levelezés.

Pátka, május 29-én 1875.

Tek. szerkesztő ur! A csákvári választó kerületben levő minden vallásfelekezeti népispolak érdekében, már a korábbi évekről ismeretes ugyan, de a maga nemében mégis ritka jótéteményt kívánok t. szerkesztő ur becses lapja hasábján a nagy közönség tudomására hozni. — Alig hogy az országgyűlés május hó 24-én bevégzé működését, nsgos Kégl György ur, volt országos képviselőnk már 26-án nem késett az 1874-dik évi 8 havi képviselői napidíját 1275 ft. 75 krt. ugy 800 ft. lakbér illetményét és így összesen 2075 ft. 75 krt. Pátka község birája kezéhez oly czéllal ismét lenni, hogy azt a már előzőleg két éven keresztül szokásban volt mód szerint a csákvári választó kerületben lévő minden vallásfelekezeti iskola javára ossza ki.

Nem szándékom ezáltal az, hogy a csákvári választó kerületben lévő, bármely politikai hitvallást követő és pártol polgártársamat ezáltal mintegy megtérísem, de igenis szándékom ezen tényekkel bebizonyított hazafiaságát volt országgyűlési képviselőnknek nemcsak a csákvári választó kerületben, de azonkívül is fennen hirdetni. Eltekintve minden érdektől, nem állhatom meg azt, hogy fel ne említem, miszerint a csákvári választó kerületben Madarász József ur által Lovasberénybe összehívott értekezletből folyólag, hol azonban Madarász ur jónak látta meg nem jelenni, hanem maga helyett egy levelet küldött az értekezletre s abban a 48-as párt részére követjelöltül Tóvölgyi Titust ajánlotta — néhány szelbali hazafi által, élükön Sz. G. ref. lelkész — Tóvölgyi Titus a jelöltség elfogadására felkérte.

Tóvölgyi ur ezt volt is szíves csakhamar elfogadni, s még jobban sietett egy május hó 12-ikéről kelt programot kiadni, s azt a csákvári választó kerület polgáraitól intézni. Ezen program utolsó kikezdésében ezt mondja: „a csákvári kerület is jobboldali képviselővel szaporította a hazavesztők sorát,“ azaz Kégl György ur személyében hazavesztő egyént választott. Kérdem: ki a hazavesztő, az-e ki tényleg bebizonyítja hazafiasát? vagy az, ki csak beszél, de semmitsem tesz?! — Nem kell ezekhez magyarázat, mert midőn egy képviselőjelölt programjában oly kifejezéseket használ, mint a fentebb idézett kitétel, nem méltó an tagonistájá egy mindenképpen a haza és népnevelés előmozdítását szíven hordó áldozatkész hazafinak. — Az ilyenek csak mások kisebbitése által óhajtának a törvényhozás tagjaivá lehetni. Azt hiszem és tökéletes meggyőződés, hogy Tóvölgyi ur a szabadelvű párt ellenében ily módon sok vizet nem fog zavarni.

A pénzék kiosztását minél előbb eszközölni fogjuk, jelen közlemény által, az adományozott pénzüsség mennyiségéről értesítjük az illető felekezetek egyházait. Most tehát, midőn az új választás küszöbén állunk, szabad legyen a „szabadelvű párt“ hivatászetartására felkérni; részemről s a pátka szabadelvűk részéről kívánom: „Éljen Kégl György ur,“ a csákvári választó kerület követjelöltje! Tisztelettel:

Mészöly Mihály.

Vaaltdék, május 27. 1875.

Tek. szerkesztő ur! Ha a fájdalom szavakban keres vigaszt, rendszeren tévton jár. Fájdalmam oly őszinte, hogy szavakban nem enyhét, de még nagyobb keserűvet talál. Egy jeles tudóssal, egy felvilágosodott, de ép ezért hitbuzgó lelkipásztorral, egy kitartó és képzett tanügyi férfival kevesebb lelt e földön, de több az ilyeneknek tartozó édes emlék. Nagytiszteletű s tudós Kerek György velencei hely. hitv. lelkész május hó 24-én rövid szenvedés után jobblétre szenderült. Hagyott hátra busongó özvegyet s kesergő ár-

vákat. A megboldogult Kiskunság szülöttje volt. Képzettsége által kitünő szolgálatot tett egyházmegyénknek, melynek tanácsbírója és könyvtárnoka volt. Irodalmilag is működött, utolsó műve a métermértékekről szól. — Vesztesége van ő benne a ref. egyháznak, a tanügynek és tudományok Szomorú család, keserűdet osztják az elhunyt tisztelői. — Midőn a keserűség egész erővel rohanja meg szívemet, azt kértem tőletek, egyházunk vezérferfi, nem fáj-e lelketek, nem mardos-e szívetek, hogy régi kartársatoknak nem adtátok meg azt az örömet, hogy szeméit azon tudattal csukta volna örök álomra: „hogy van lelkész özvegy nyugdíj? Nem szólal meg szívetek? ha igen! siesse-tek, hogy több ily erkölcsi súlyos büntetés ne verje jó híreketek. — Vigasztaljunk tettel, enyhítsünk szeretettel. Legyen áldás porodon hű szolgája az Urnak!

Kunsági.

Megyei és városi hírek.

— **Az urnap ünnepét** vasárnap a felsővároson ünnepelték meg a székesfejérvári szertartással. Az idő kedvezett; s népes processio szent zászlók alatt vonult ki a templomból a galyakkal feldíszített oltárokhoz s majd vissza folytonos harangozások között. A szertartáson Matuska János kanonok pontificált.

— **Szögyény-M. L.** főispán ur, báró Miske Imre alispán ur kíséretében május hó 28-án az újon épült főgymnasiumi épületet szemlélte meg, hol a derék igazgató Gerlach Benjamin ur a tanügy iránt különös előszeretettel viseltető két derék s hazafias főurnak legnagyobb készséggel mutatta be az iskola berendezését.

— **Schwarz Gyula** városunk országos képviselője tudatja Székesfejérvár választó közönségével, miszerint jelentését a lefolyt országgyűlésről jövő vasárnap az az június 6-án d. e. fél 11 órakor fogja megtenni a városház udvarában. Felkéri tehát, pártkülönbség nélkül az összes választókat, hogy említett helyen s időben megjelenjenek.

— **Nyilatkozat.** Alólírottak kinyilatkoztatják, hogy a Fekete Zoltán és Grünvald János urak között fenforgott ügy lovagias uton kiegyenlített. Kelt Székesfejérvárott 1875. május 30. Farkasdy Dezső, Námesy Károly, Haras József, Salamon Zoltán.

— **A főgymnasiumi ifjuság** segélyező-egyesülete javára tartandó hangversenyre előjegyzéseket Szekerák és Hornyánszky uraknál tehetni. A jegyek csak jun. hó 7-ikétől kezdve osztatnak ki. — Az arak rendese, mint a színi előadásoknál.

— **A „Vörösmarty-kör“** által június hó 6-án saját helyiségében felolvasás fog tartatni, melyen gróf Zichy Jenő ur olvas fel. A felolvasás idejéről s más egyéb dolgokról bővebb értesítést a kibocsájtandó program andand. — Az igazgatóság.

— **A lövölde** vasárnaponként a kedvező idő dacára oly kihalt, hogy az összes vendégség csupán egy-két asztal köré csoportosul. A mulatság rendezők pedig eleget buzgólnak, hogy a vasárnap délutánját kellemessé tegyék; nem kimélnék sem költséget, sem fáradságot, de dacára minden buzgókodásuknak a közönség a lövölde iránt merev közönyösséget tanúsít. Jövő vasárnapra is gondoskodott a rendezőség szórakoztatásról, akkor ugyanis gyermek-tombolajátékok fog rendezni kettős nyereményekkel; — tombola után táncz következik. Felhívjuk a közönség figyelmét erre, s hisszük, hogy akkor tömeges részvételével mutatja e kies mulatóhely iránti érdeklését.

— **Fiacska Károly** fiatal lelkipásztor közelebb nevezetett ki Gánth községbe plebánosnak. A derék ifju pap előléptetése fölött örömmönket nyilvánítjuk s neki az új hivatalhoz sok szerencsét kívánunk!

— **Hatalozás.** Zsigány Ferenc kir. teletörvényeszi kiadó május hó 31-én elte 38 ik évében hosszas betegség után elhunyt. Boldogult igen pontos és szorgalmas tisztviselő s szabadságharcunk alatt bátor hővéd volt. Szabadságharcunk egyik legvéresebb csatájában, a piski hidnál ifju kora dacára férfias bátorsággal küzdött Bem oldala mellett mint tüzér s több sebet is kapott e véres küzdelemben. Hült tetemei június hó 1-jén tétettek örök nyugalomra a sóstói temetőben. Beke lenjzen porai felett!

— **Hymen.** Ginovszky Lajos vasuti hivatalnok a tiszavideki vaspályánál, közelebb jegyezte el városunkból Barabás Erzsébet kisaszonny. Sok szerencsét kívánunk a kőtendő frigyhez!

— **A „Vörösmarty-kör“** által június hó 3 kár. Péthen rendezni szándékolt tavaszi mulatsága kellő számú résztvevők hiányában meg nem tartatott, erről az illető aláírók s a nagy közönség értesítették. — Az igazgatóság.

— **A katasteri becselőbiztosok** kinevezését a hivatalos lap 121. száma közölvén, ennek alapján mi is hozzuk a névsort. E megye területére kinevezettek: A vaáli becselőjárásban: Baltazár Károly m. kir. pénzügyminiszteri számtiszt, okleveles és gyak. gazda; a moóri becselőjárásban: Liczner Rezső székesfejérvári lakos, volt gazdatiszt; a sárbogárdi becselőjárásban: Horváth Vince, fejérmegyei alsó-alapi haszonélő s ügyvéd; a székesfejérvári becselőjárásban: Bauer Miklós nyug. urad. tisztartó, székesfejérvári lakos.

— **Kirándulás.** Mult vasárnap reggel 8 órakor városunkból egy díszes társaság tett tavaszi kirándulást a vidékre. — A mintegy 50 főre menő kirándulók 10 fogat szállította ki Lovasberénybe, ott megtekintették

a díszes angolkertet, Cziráky grófok vadász-kastélyát, azután az ugynevezett Meleghegyre vonult a társaság, hol a szép kilátásban gyönyörködött. Mint tudósítónk írja — a társaság kedélyes mulatozás között töltötte az időt s csak késő este gondolt a hazajövetelre.

— **A zircz-csiszterci rend nagyszerű iskola** épületének építése közelébb már teljesen befejeztetik, s a győryörű monumentális épület nemcsak a város de a derék szerzetes rend dicsőségére is meg fog nyitattni. A ciszterci rend, mely hazafias érzelmű, a tudományok ápolása s művelése által igen sok érdemeket szerzett hazánkban, ezen önköltésén, áldozatkészsége által létre hozott monumentális épülettel újabb jelét adta a tanügy iránti szeretetének s áldozatkészségnek. Midőn ezen tényt felemlítjük, megjegyezzük, hogy mind Székesfejérvár városa, mind a közel vidék hállával tartozik a rend iránt, mely nemcsak jeles képzettségű tanárokat ad városunknak, de sőt a tudományok hirdetésére fényes hajlékot építettett önköltséggel. A díszes épületről, annak berendezéséről alkalomszerűleg bővebben emlékezünk meg.

— **Beküldetett.** Igen tisztelt szerkesztő ur! Becses lapja a „Székesfejérvár“ mult heti egyik számában a „Budapesti Közlöny“ után csekély személyemről is szíves volt megemlékezni felemlítve, hogy az igazságügy-minister ur által a dunaföldvári járásbíróvághoz aljárásbíróvá lettem kinevezve. Magam és ismerőseim érdekében szükségesnek látom annak kijelentését, hogy én a nevezett albirói állást nem kértem s azt egyébb indokaimon kívül már azért sem fogadom el, mert a kir. itélő tábanál elfoglalt eddigi állásomhoz képest a hivatalosan megállapított rang osztályzat szerint az említett kinevezés által magamat lefokozva érezném. — Egész tisztelettel kérem szerkesztő urat, hogy jelen nyilatkozatomnak becses lapjában helyet adni kegyeskedjék. Fogadja nagyabecsülésem kifejezését, melylyel maradtam kész szolgája. — Budapest 1875. május 31. — *Lits Gyula*, volt kir. tábl. fogalmazó.

— **Bulyovszkiné** asszony közelebbi föllépti-díját a pesti jótékony nő-egyletnek ajándékozta.

— **Uj kereseti ág a nők számára.** Egy amerikai lap szerint az ottani nők legújabb pap hivatalt is viselnek s az ez idei statisztikai adatok szerint már 38-an fel is szenteltettek.

— **Tűzoltói gyakorlat.** Az önkénytes tűzoltók vasárnap, folyó hó 6-án nagy összegyűlést tartanak a másztoronyánál. A tűzörség tanyájából indulnak ki és zenekísérettel mellettel vonulnak a kitűzött helyre.

— **Czellövészet.** A lövöldeben vasárnap tartott czellövészet alkalmával a kitűzött első lödíjat fegyverrel Csapó István négyes körlövessel nyerte el; továbbá négyes körlövessel Töltényi Antal, Keresztes Ignác és Simli János nyertek díjat. Pisztolyal az első díjat Simli János nyerte el szegélylövessel. Hegyi Nep. János és Felmyer István 4-es körlövessel nyertek díjat. — A tombolajátéknál a főnyeremény Felner Sománknak jutott.

— **Felhívás.** Elnök ur megbízásából van szerencsém a vaáli választókerület szabadelvűpárti választóit a folyó évi június hó 6-án d. e. 10 órakor tartandó értekezletre tisztelettel meghívni. — Kelt Vaalon, 1875. május 29-én. — *Heissler Győző*, alelnök.

— **Megjelent és beküldetett** hozánk: „Átszámítások a régi mértékek áráiról az új mértékek áráira“ összeállította: Kerek György, velencei h. h. lelkész. Ára 8 kr. Ezen ügyesen, gyakorlati használatra összeállított füzetet, mely 7 átszámítási táblával van ellátva ajánljuk olvasóink figyelmébe. Kapható Szammer Kálmánnál a „Vörösmarty“ könyvnyomdában s Klökner P. könyvkereskedésében.

— **A kereskedelmi testület** az 1872-dik évi VIII. tcz. értelmében kereskedelmi társulattá alakulván vasárnap d. u. 3 órakor a „magyar király“ vendéglő emeleti termében közgyűlést tartott, melyen tisztikarát következő eredménnyel választotta meg: Elnöknek: Rosznagl Antal, alelnök: Hahn Armin, pénztárnok: Karl József, ügyész és jegyző: Pálffy József h. ügyvéd, választmányi tagok: Wertheim S. L., Lechner Ferenc Sommer Mór, Schlámdinger Alajos, Felmyer István, Fischer Gusztáv, Weber Károly, Szekerák Vince, Herczeg Ignác, Felner Samuel, Schlesinger Lipót, Klökner Péter, Guthard Mór, Körösy József, ifju Námesy Ferenc, Mészáros Antal, Schmetzer Nándor, Zavaros Ágoston, Pongrácz Gyula, Kubik János, Felner Ignác, Weisz Manó, Perl Samu, Deutsch Manó, számvizsgáló tagok: Flits Miklós, Weiner Samuel, Havranek Ignác.

— **A képviselő választások** határnapjával a belügyminister július 1—10-ig tüzte ki, mely határidő alatt a választásoknak országszerte meg kell történni.

— **Érden** május 8-án ismeretlen férfi hullia fogott ki a Dunából. Rubázata után itélve jobb módú férfi volt, korra nézve 40 éves lehetett.

— **A színházi részvénytársulat** közgyűlése a jövő hó elején leendő s a választmány az előmunkálatok megtételével nagyban foglalkozik. Mint értesültünk közelebb a társulat pénzügyi helyzetén több tekintetben javulás történt, mely felett mi is örvendünk. Különben pedig ajánljuk a választmánynak, miután az utóbbi idők küzdelmei irányában a bizalmat a főbb körökben megingatták — adja be lemondását a közgyűléshez; hisszük ugyanis, hogy a szakértő s a színyűget szívükön hordó tagok ismét megfognak választatni. A mult s ez évi hosszú küzdelmek után igen helyesen cselekszik a választmány ha testületileg lemond s újja szervezését a közgyűlésre bizza, mely esetben alkal-

mat nyújt a közgyűlésnek is az újja szervezésénél, az egyesek iránti bizalmi vagy bizalmatlansági szavazatát nyilvánítani. Ezt ajánljuk a választmányának saját érdekében.

— **A fürdő idény közeledvén** — mint halljuk — a síófoki fürdőben szépen folynak erre a készülétek; de nemcsak itt, hanem a megyénkben levő bodajki és alapi fürdőben is, főleg az első helyen a fürdő idényre készülnek. Nagyon szeretnők, ha a nagy közönség érdekében az említett fürdő helyekről alkalmas tudósítást nyerhetnénk, sőt erre a vidékeken lakó levelezőinket felkérjük.

— **A hernyók pusztítását** ajánljuk a kertbirtokosok figyelmébe, másként ezek tönkre teszik kerjeinket. A kerteken most uralkodó hernyók hasonlóak az erdei hernyókhoz; a meleg időszakokban és hideg éjszakán összecsoportosulnak a fa vastag törzságainak s ott alkalmas bőr, vagy vászon takaróval össze lehet dörzsölni s így megsemmisíteni.

— **A síófoki fürdő helyiségekben** a vendégek kényelmére szórakoztatására a sétányok is igen szépen átalakítottak, a fürdő közti közlekedésnek kellemesbé tételére azon intézkedés tételét, hogy a fürdőhöz vezető árnyas sétány folytonosan öntözött fog. A zene szintén jó lesz, mert Bernátnak városunkban jól ismert zenekara fog az egész idény alatt ott működni.

— **Egy szeretetreméltó férj** mult vasárnap keleten túl áldozott Bachus oltárán, ugyannyira, hogy midőn haza ment az eget is bögöghedűnek nézte. Othon az anyuk szemrehányást tett a hosszas kimaradásért, mire a gyöngéd férj egy pisztolyt vett elő s azzal ijesztette nejét, hogy ha még szólani mer akkor agyonlövi. Az asszony elhallgatott, de másnap bepanaszolta kedves férjét, de ellene nem indítottak vizsgálatot, mert kitűnt, hogy a pisztoly nem volt megtöltve, csak ijesztgetni akarta oldalbordáját.

Szerkesztői üzenetek.

V. B. L. urnak Gyuró. Kivánsága szerint fogunk intézkedni. Egy kis türelmet kérünk, az eddigi késedelmet rövid időn helyrehozjuk. Üdvözlötünket küldjük.

Veszprém szerkesztőségének. Üdvözljük s reméljük, hogy mielőbb személyesen találkozni fogunk. — De hol?

M. M. urnak Pátka. A közleményt későn kaptuk azért nem hozhattuk multkor, mai számunkban közöljük. Üdvözljük.

Egy nőnek Rövid időn válaszolunk.
Több beküldött közleményre jövő számunkban válaszolunk.

R. M. urnak helyben. A küldött közlemény véletlen közbejött akadály miatt maradt ki, jövőre okvetlen jön.

Vasuti menetrend.

Budára regg. 3 ó. 55 p. d. u. 1 ó. 50 p. este 6 ó. 30 p. **Budáról regg.** 7 ó. 15 p. d. e. 10 ó. 45 p. este 9 ó. 40 p.
Kanizsára regg. 9 ó. 30 p. d. u. 2 ó. 25 p. éjjel 12 ó. **Kanizsáról regg.** 6 ó. 25 p. d. u. 2 ó. 0 p. éjjel 10 ó. 45 p.
Ujszónybe regg. 10 ó. 18 p. éjjel 12 ó. 23 p. **Ujszónyból d.** u. 2 ó. 33 p. éjjel 11 ó. 37 p.
Veszprémbereg. 9 ó. 34 p. éjjel 12 ó. 7 p. **Veszprémből regg.** 1 ó. 24 p. d. u. 4 ó. 34 p.

Gabona-ár

junius 2-kán.

Alsó-ausztriai mérő.	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	4	30	4	—	3	80
Kétszeres	3	60	3	50	3	40
Rozs	3	20	3	10	—	—
Árpa	2	30	2	20	2	10
Zab	2	—	1	90	1	80
Kukoricza	2	50	2	40	—	—

H i r d e t é s e k.

Export Flaschenbier
aus der Rauhensteiner Brauerei
von
Jak. & Sig. Grossmann
Baden bei Wien.

Das vorzüglichste Wiener Märzen Bier direkt aus dem grossen Lagerfass ein Lagerkeller gefüllt, (nicht wie die meisten Flaschenbiere aus kleinen Gebünden abgezapt) solin die dem Fassbier eigene frische und Geschmacksfähigkeit enthaltend, wird zum Preise von 14 kr. per Flasche (inklusive Verpackungsspesen franko Bahnstation Baden bei Wien gestellt, Bestellungen werden nur gegen Vorauszahlung oder mit Nachnahme ausgeführt.

Aufträge werden nur direkt an die Brauerei Direction gerichtet.
Preise der Lagerbiere per Eimer 7 fl. 50 kr. Preise der Abzugsbiere per Eimer 4 fl. 50 kr.
Franko Station Baden. Einlage per Eimer-Fass 3 fl.

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

Egy szolid gépész uraságnak

helyet keres; 34 éves, családos.
Oklevelei
a kiadó-hivatalnál
megtekinthetők.

Hölgyeknek nélkülözhetlen!
RAVISSANTE
Dr. LEJOSSE tól Párisban.

Csak a hivatalosan megvizsgált, mérlegmentes, tiszta és teljesen ártalmatlan RAVISSANTE bir azon erővel, az emberi bőrt minden sérüléstől megmenteni, utóbajoktól megóvni és szépséget s ifjúságot biztosítani. Ha a Ravissante naponta egyszer az ujjhegyvel az arcra, vagy más testrésze dörzsöltetik, már a törülközős után tapasztalható a majdnem csodálatos hatás. Az arcon támaszt ráncok és himlőhelyek elsimítottak. A Ravissante ifjú arczsínit idéz elő, a bőrt felérett, frissít és fémítja; eltávolított legrosszabb idő alatt szepit, májfoltokat, orrvörösséget, s a bőr minden tisztátalanságait. Már az első kísérlet után elhatározzák a t. hölgyek, jövőre csupán csak dr. Lejosse világító "Ravissante"-ját használni.

Egy üvegtok ára 1 frt. 50 kr.

Kapható nagyban és klesnyben Budapesten
Dr. LEJOSSE főraktárában király-utca 15. I. 19.
Székesfejvárott Braun József és Diebálla György gyógyszerész uraknál.
Videki rendelvények a legszigorúbb titoktartás mellett utánvétellel eszközölhetők.

Főnyeremény 375,000 német állami márk.
!! Szerencse ajánlat !!
A nyereményekért felelős az állam.

Meghívás a Hamburg város által rendezett sorsjátékra mely alkalommal **7 millió és 772,000 állami márk** fog biztos nyereményekül kisorsolhatni.

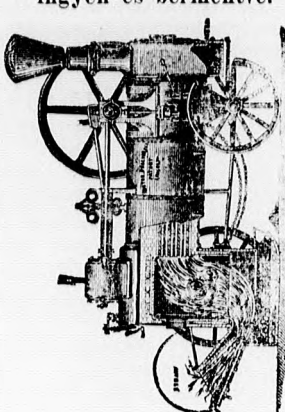
A nyeremények ezen felette előnyös sorsjátéknál, melynél csak 82,500 sorsjegy adatik ki, a következők: 1 nyeremény 375,000, 250,000, 125,000, 80,000, 60,000, 50,000, 40,000, 36,000; 4 nyer 30,000 és 24,000, 3-szor 20,000 és 18,000; 29-szer 15,000, 12,000, 10,000 34-szer 6,000, 45-ször 4,800, 4,000, 205-szor 3,600 és 2,400, 418-szor 1,800, 1,600, és 1,200 1121-szer 600, 360 és 300, 19,310-szer 240, 131, 120 és 60 21,314-szer 48, 24, 18, 12 és 6 állami márk, melyek a legközelebbi napokban 7 osztályzattal bizonyosan kisorsolhatnak.

Az első nyeremény-huzás hatóságilag június hó 16 és 17-re lett kitűzve, ehhez sorsjegy kapható és pedig:
1 egész eredeti sorsjegy csak 3 frt. — kr.
1 fél " " " " 1 frt. 50 kr.
1 negyed " " " " — frt. 75 kr.

és ezen az államtól biztosított sorsjegyek (nem a betiltott ígervények) a pénznek bérmentes beküldése vagy utalványozása után általunk a legelőnyösebb helyre is eszközölhetnek. — Mindenki, ki nálunk ezen sorsjegyekből vesz, kap egy jätéktervet ingyen épen úgy a rendes hivatalos huzási listáronok is kérésre elküldetnek. A nyeremények kifizetése és azok szétküldése általunk pontosan s titoktartás mellett eszközölhetnek. A rendeléseket a pénzrel vagy ajánlott levélben vagy pedig postta utalvánnyal legcélszerűbb küldeni.
Azért bizalommal forduljanak megrendeléseikkal

idősb Heckscher Samuel
bank- és váltó-üzletéhez Hamburgban.

Ingyen és bérmentre.
Ruston Proctor és társ.
Képes ábrázolatok

mezőgazdasági géppárosok
Budapest, nádor-utca 12. sz.
ajánlják föltalantalan
munkákat, szabályozott számlák, melegek, gőzsele-gépeket, kőfűrészeket, malmaikat, közepfűtő szivattyúkat stb. etc.

Jégbiztosítási felhívás.
Kir. szab. trleszti Azienda Assicuratrice az osztrák magyar birodalom legrégibb biztosító-intézete; fennáll 1822. év óta.

Biztosítéki alap 8 millió frt.
Ezen intézet alulirt főgynöksége a jégbiztosítási-díjakat Fejérmegyében gabnáért 1 1/2 % al repeczért 2 % al számít, tehát jelentékenyen olcsóbbak minden más biztosító-intézetnél.
És bätorkodik a t. cz. gazdák és földbirtokos urakat veteményeik jég elleni biztosítására, ugy szinte tűzvész ellen tisztelettel felhívni.
Kelt Sz.-Fejérvárott, máj. hóban 1875.
A főgynökség:
Mándl Samuel urnal,
biztosítási-iroda: palotai utca 65 dik szám.

Nyujtsd a szerencsének kezéd!
375,000 állami Mark,
vagy **218,750 o. é. frt. főnyereményt**
nyujt a legujabb nagy pénz kisorsolás, mely a magas kormány által engedélyezve és biztosítva van.
Az új terv előnyös beosztása akként van, hogy kevés hónap alatt 7 kisorsolásban 42,500 nyereménynek bizonyosan kikerül jönni, e között a 375,000 Mark, vagy 218,750 forintos nyeremény is, továbbá:

1 Nyerem. M.	250,000,	8 Nyerem. M.	15,000,
1 " "	125,000,	8 " "	12,000,
1 " "	80,000,	12 " "	10,000,
1 " "	60,000,	34 " "	6,000,
1 " "	50,000,	40 " "	4,000,
1 " "	40,000,	203 " "	2,400,
1 " "	36,000,	412 " "	1,200,
3 " "	30,000,	512 " "	600,
1 " "	24,000,	597 " "	300,
2 " "	20,000,	19,300 " "	131,
1 " "	18,000,	stb.	stb.

A legközelebbi első nyereményhuzás hivatalosan folyó évi június 16 és 17-re tűzött ki és kaphatók ehhez sorsjegyek a következő áron, u. m.:
1 egész eredeti sorsjegy csak 3 frt. 50 kr.
1 fél " " " " 1 frt. 75 kr.
1 negyed " " " " — frt. 90 kr.

Minden hozzánk beküldött megbízások postaküldéssel, utalványozással vagy utánvetellel a legnagyobb pontos-sággal lesznek elintézve és minden megrendelő a megrendelt eredeti sorsjegyet tölem kapja meg.
A megrendelésekhez rendszeren egy hivatalos jätéktervet szolgálunk, épen minden huzás után a huzási-listáronok kérésre bérmentve megküldjük.
A nyeremények kifizetése azonnal az állam felelősége mellett akár postailag, vagy számos összekötéseink miatt általunk Osztrák-Magyarország bármely nagyobb piacain is eszközölhetők.
Vállalatunkat mindig szerencse kísérte, számtalanszor lönök különféle főnyeremények az általunk eladottakból kiluzva.
Egy ilyen a legszolidabb alapon nyugodt vállalat az ember mindég a tömeges pártfogás reményében nyit meg, kérjük tehát, hogy a megbízásoknak mindép eleget tehessünk, azokat legkésőbb május 31-ig beküldeni sziveskedjenek.

Kaufmann és Simon,
bank- és váltó-üzlete
Hamburgban.
Vesz- és elad mindenféle államkötvényeket, vasuti részvényeket, kölcsönjegyeket stb.

Nyomat. Sz.-Fejérvárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában, Számmer Kálmánál.